

Forhold til den i Kendelsen fastsatte Normalpris, skal forhøjes eller nedsættes, samt med hvilket Beløb, paa hvilke nærmere Betingelser og fra hvilket Tidspunkt saadant skal finde Sted.

§ 5.

Ved Siden af den efter §§ 3 og 4 truffne Bestemmelse af Lejens Størrelse eller af det dér nævnte Vederlag beholder Lejeren sit Krav paa Nedsættelse efter § 2, 1ste Stykke, Nr. 2 og 2det Stykke.

§ 6.

Saafremt Voldgiftsretten i de i §§ 3 og 4 omhandlede Tilfælde har fastsat de Lejeren saahvilende Ydelser til et højere Beløb, end denne havde erklæret sig villig til at betale, kan Lejeren under Iagttagelse af den lovlige Opsigelsesfrist opsiges Lejeforholdet til den første Fardag, hvortil Opsigelse kan ske efter Kendelsens Afsigelse.

§ 7.

Voldgiftsretten dømmer efter billigt Skøn. Dens Kendelser er upaaankelige. Saafremt der efter Kendelsens Afsigelse træffes nye Anordninger af den kompetente Myndighed, særlig angaaende Tildeling af Brændselsstoffer eller disses Anvendelse, eller saafremt der i øvrigt sker en Forandring i de paa Kendelsens Afsigelsestid foreliggende faktiske Forhold, kan de vedkommende henvende sig til Voldgiftsretten om en ny Kendelse.

§ 8.

De af Voldgiftsretten truffne Bestemmelser skal have samme Gyldighed, som om de var vedtagne Vilkaar i Lejekontrakten. Forsaavidt Udlejeren opfylder den kompetente Myndigheds Anordninger og Voldgiftsrettens Bestemmelser om Anvendelsen af Brændselsstofferne og Driften af Centralvarme- og Varmvandsforsynings-Anlægene, er Lejeren udelukket fra at gøre videregaaende Krav gældende.

§ 9.

Saafremt Udfaldet af en Retstrætte helt eller delvis er afhængigt af den Afgørelse, hvortil en Voldgiftsret maatte komme, skal Retten paa en af Parternes Begæring ved Kendelse udsætte Retssagen, indtil Voldgiftsrettens Afgørelse foreligger.

§ 10.

Saafremt Voldgiftskendelse efter § 2, Nr. 1, begæres af Udlejer og Lejer eller af Udlejeren mod flere Lejere i samme Hus eller af flere Lejere i samme Hus, kan Voldgiftsretten kumulere Proceduren i alle saadanne Sager og afgøre disse ved en Kendelse.

§ 11.

Forsaavidt denne Anordning ikke indeholder Forskrifter i saa Henseende, fastsætter Rigskansleren Reglerne for Proceduren ved Voldgiftsretten. Der erlægges ingen Gebyrer; Voldgiftsretten bestemmer, hvem der skal bære de af Sagen flydende positive Omkostninger.

§ 12.

Anvendelsen af denne Anordning kan ikke udelukkes eller indskrænkes ved nogen derpaa rettet Overenskomst mellem Parterne.

§ 13.

Denne Anordning træder i Kraft fra og med sin Bekendtgørelsesdato. Rigsjustitsministeren bestemmer, naar den skal ophøre at gælde; dog træder den ud af Kraft senest den 31. December 1920.

Voldgiftsretten kan træffe Bestemmelser efter § 2 med tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober 1917.

Voldgiftsretternes Kompetence og Anvendelsen af Forskrifterne i nærværende Anordning udelukkes ikke ved, at der ved de ordentlige Retter er anlagt Sag om Fordringer vedrørende Opvarmning af lejede Lokaler eller deres Forsyning med varmt Vand.